

Digitální horákyně - Goebbelsovská zrůda největší

- CZ24 News | 8. listopadu 2022

EU: Evropská unie by podle eurokomisařky Věry Jourové měla být schopná předvídat dezinformační kampaně a zabránit jejich šíření dříve, než se objeví. Bude k tomu potřebovat spolupráci s velkými internetovými platformami, mezi které patří například Facebook či Google. Jourová to řekla na konferenci o budoucnosti internetu v Praze.

Jak napsala ČTK: „Internet podle Jourové potřebuje smysluplnou regulaci, aby bylo možné čelit propagandě, která jej využívá jako nástroj. Evropa podle ní v současnosti čelí ruské propagandě při agresi Ruska na Ukrajinu a hlavním prostorem pro šíření dezinformací jsou právě velké internetové platformy.“

Zajímavý je i tento postřeh: „Podle místopředsedy vlády pro digitalizaci Ivana Bartoše (Piráti) určí nynější nastavení pravidel, jak bude internet fungovat za desítky let. A to by měla být role Deklarace o budoucnosti internetu, která byla přijata na konci letošního dubna a ke které se připojilo již více než 60 zemí.“

O Věře Jourové již dlouho víme, a ona se tím ani nijak netají, ba je na tu roli zřejmě velmi hrdá, že je hlavní cenzorkou EU. Osobou, která určuje směr omezování svobody slova, perzekuce nepohodlných názorů a jejich nositelů, „vyhladovění“ nežádoucích mediálních platform atd. Nově se k ní řadí i předseda strany, která se do Parlamentu v roce 2017 dostala v podstatě hlavně kvůli heslům o ochraně svobody slova a odporu vůči jakékoli regulaci internetu atd., totiž předseda Pirátů Ivan Bartoš. Na co se oba odvolávají? Na „Deklaraci pro budoucnost internetu“ (Declaration for the Future of the Internet). Ta byla přijata v dubnu letošního roku, jejími signatáři jsou nejen USA a všechny země EU. Mezi významné signatáře dále patří Kanada, Austrálie, Argentina, Izrael, Spojené království, Ukrajina, Japonsko či africká Keňa a Niger. V seznamu chybí Indie, Čína a Rusko či některé vlivné rostoucí ekonomiky jako Brazílie.

Signatáři potvrzují, že podle nich „internet musí dodržovat základní demokratické principy, základní lidská práva a svobody“ podle Všeobecné deklarace lidských práv. Internet by měl i nadále fungovat jako jediná decentralizovaná síť sítí, která podporuje užívání důvěryhodných technologií, zamezuje diskriminaci jednotlivců a umožňuje svobodnou hospodářskou soutěž mezi korporacemi. Zároveň se tu však mluví o tom, že „v rámci deklarace také všechny partnerské země vyjadřují obavy ze snah některých autoritativních vlád omezovat internet. Kybernetické útoky, užívání digitálních technologií k porušování lidských práv, represe internetových svobod, šíření dezinformací a nelegálního obsahu patří mezi nejvýznamnější rizika, proti kterým je nutné globální internet bránit.“ Digitální technologie mají podle deklarace „potenciál podpořit demokracii, mír, právní stát a udržitelný rozvoj“.

Jenomže tato mnohmluvná deklarace, která má určovat internetový prostor našich zemí do budoucna, má už svého méně často zmiňovaného předchůdce. Je jím „Evropské prohlášení o digitálních právech a zásadách pro digitální dekádu“, přijaté Evropskou komisí v Bruselu dne 26. 1. 2022. Kromě mnoha stovek prázdných floskulí a frází, jak už je u eurounijních dokumentů neblahým zvykem, obsahuje toto prohlášení několik opravdu zajímavých vět.

Citujme: „Kapitola IV: Zapojení se do digitálního veřejného prostoru

Každý by měl mít přístup k důvěryhodnému, rozmanitému a mnohojazyčnému on-line prostředí.

Přístup k rozličnému obsahu přispívá k pluralitní veřejné diskusi a každému by měl umožnit, aby se podílel na demokracii.

V on-line prostředí má každý právo se svobodně vyjadřovat, aniž se musí obávat cenzury či

zastřašování.

Každý by měl mít možnost zjistit, kdo vlastní nebo ovládá mediální služby, které používá.

Velmi velké on-line platformy by měly podporovat svobodnou demokratickou on-line diskusi vzhledem k roli, kterou jejich služby hrají při utváření veřejného mínění a diskurzu. Měly by zmírňovat rizika vyplývající z fungování a využívání jejich služeb včetně dezinformačních kampaní a chránit svobodu projevu.

Zavazujeme se, že:

- budeme podporovat rozvoj a co nejlepší využívání digitálních technologií, a podněcovat tak občanskou angažovanost a demokratickou účast,
- nadále budeme chránit základní práva on-line, zejména svobodu projevu a informací,
- přijmeme opatření k řešení všech forem nezákonného obsahu úměrně škodám, které mohou způsobit, při plném respektování práva na svobodu projevu a informací a bez stanovení jakýchkoli obecných povinností v oblasti dohledu,
- vytvoříme on-line prostředí, v němž jsou občané chráněni před dezinformacemi a jinými formami škodlivého obsahu.“

To je deklarace hodná pověstné chytré horákyň. Ani nahé, ani oblečené. Ani jdoucí, ani stojící. Ani lživé, ani mluvící pravdu. Na jedné straně „budeme chránit základní práva on-line, zejména svobodu projevu a informací“ (však ona nám to ukládá už zmíněná Všeobecná deklarace lidských práv OSN z roku 1949 a taky naše ústava), kromě jiného i proto, že, jak je výše řečeno, „on-line platformy by měly podporovat svobodnou demokratickou on-line diskusi vzhledem k roli, kterou jejich služby hrají při utváření veřejného mínění a diskurzu“. Protože přece „v on-line prostředí má každý právo se svobodně vyjadřovat, aniž se musí obávat cenzury či zastřašování“.

Ale - jejda - vloudila se chyba. Co s těmi dezinformacemi, o nichž tak ráda zpívá Jourová a dnes už i nebohý Bartoš? No přece „vytvoříme on-line prostředí, v němž jsou občané chráněni před dezinformacemi a jinými formami škodlivého obsahu“. Jak? Třeba i „s puškou v ruce, s ohněm v srdci“. Nebo prostě účelově vymodelovanými zákony, cenzurou, šikanováním, ostrakizací, zápisy na seznamy nepřátel a kdoví čím ještě. Tak jako tak, oba póly onoho slovutného prohlášení se prostě a jednoduše vylučují. Buď chráním svobodu šířit informace, nebo chráním občana před informacemi. To jaksi nejde zároveň. Ale o tom je přece už dávno celá Evropská unie.

Obzvlášť zajímavá drobnost pronikla do Kapitoly II - Solidarita a inkluzivnost. Zde se píše mj.:

„Vypracujeme vhodné rámce, aby všichni účastníci trhu, kteří mají z digitální transformace prospěch, převzali svou sociální odpovědnost a spravedlivě a přiměřeně přispívali k nákladům na veřejné statky, služby a infrastrukturu pro všechny Evropany.“

Co to asi může znamenat? Přece trest pro firmy úspěšné na trhu. Budou platit něco, co samy nechtějí, avšak rozhodl o tom velký bratr v Bruselu a jistě najde i sankce, když firmy neuposlechnou. Možná tou nejvyšší a v budoucnu jistě ne vyloučenou sankcí bude jakési „znárodnění“ či „zevropštění“ webových megafirm, jejich podřízení pod nějaké (dříve se říkalo arizační či národní) správce a oholení z výtěžků. Jen si představte firmu Google, e.p. (evropský podnik). Nezní to povědomě? Už chybí jen ideopolicie...

Nemohu si odpustit na závěr ocitovat píseň, kterou jsme hrávali za onoho režimu u táboráků a kterou jsem slyšel i v podání Karla Kryla. Je to takhle:

„Až ten proletariát svrhne prohnitý kapitalistický řád, pak nastanou ty krásné chvíle, jež popsal Marx ve svém díle, pak nastanou ty krásné chvíle, jež popsal staříčkový Marx.

Každé kladívka klepnutí, každé šroubečku šroubnutí nám přiblíží ty krásné chvíle, jež popsal Marx ve svém díle, nám přiblíží ty krásné chvíle, jež popsal staříčkový Marx.

Znárodníme fabriky, bordely a putyky a pak nám bude tak blaze, tak jako v Sovětském svazu, a pak nám bude tak blaze jako v Sovětském Svazu.

Ty náš Vladimíre Iljiči, ty náš k socialismu klíči, naše vítězství je jisté: porazíme imperialisté!“

Je třeba něco dodávat?

[ZDROJ](#)